

- 2) Mají se článek 49 a následující SFEU a článek 56 a následující SFEU, jak jsou vyloženy ve výše uvedeném rozsudku Soudního dvora Evropské unie, vykládat v tom smyslu, že brání možnosti, aby byla kratší doba platnosti koncesí udělovaných v zadávacím řízení, než byla doba platnosti koncesí udělovaných v minulosti dostatečně odůvodněná požadavkem stejného uplynutí doby platnosti koncesí?
- 3) Mají se článek 49 a následující SFEU a článek 56 a následující SFEU, jak jsou vyloženy ve výše uvedeném rozsudku Soudního dvora Evropské unie, vykládat v tom smyslu, že brání ustanovení vyžadujícímu bezplatné postoupení užití hmotného a nehmotného majetku, který tvoří síť provozování a sběru hry, v případě ukončení činnosti z důvodu uplynutí doby platnosti koncese nebo z důvodu rozhodnutí o zániku nebo odnětí?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 25. dubna 2014 – trestní řízení proti Giuseppovi Proiovi

(Věc C-214/14)

(2014/C 292/17)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastník původního trestního řízení

Giuseppe Proia

Předběžné otázky

- 1) Mají se článek 49 a následující SFEU a článek 56 a následující SFEU, jak jsou vyloženy v rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 16. února 2012 ve spojených věcech C-72/10 a C-77/10, vykládat v tom smyslu, že brání zorganizování zadávacího řízení o udělení koncesí platných po kratší dobu, než byly koncese udělované v minulosti, když bylo uvedené zadávací řízení zorganizováno za účelem nápravy důsledků vyplývajících z nezákonného vyloučení určitého počtu subjektů z předchozích zadávacích řízení?
- 2) Mají se článek 49 a následující SFEU a článek 56 a následující SFEU, jak jsou vyloženy ve výše uvedeném rozsudku Soudního dvora Evropské unie, vykládat v tom smyslu, že brání možnosti, aby byla kratší doba platnosti koncesí udělovaných v zadávacím řízení, než byla doba platnosti koncesí udělovaných v minulosti dostatečně odůvodněná požadavkem stejného uplynutí doby platnosti koncesí?
- 3) Mají se článek 49 a následující SFEU a článek 56 a následující SFEU, jak jsou vyloženy ve výše uvedeném rozsudku Soudního dvora Evropské unie, vykládat v tom smyslu, že brání ustanovení vyžadujícímu bezplatné postoupení užití hmotného a nehmotného majetku, který tvoří síť provozování a sběru hry, v případě ukončení činnosti z důvodu uplynutí doby platnosti koncese nebo z důvodu rozhodnutí o zániku nebo odnětí?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunsko) dne 26. května 2014 – Eugenia Florescu a další v. Casa Județeană de Pensii Sibiu a další

(Věc C-258/14)

(2014/C 292/18)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Alba Iulia

Účastníci původního řízení

Žalobci: Eugenia Florescu, Ioan Poiană, Cosmina Diaconu (jako dědic Bădilă Mircea), Anca Vidrighin (jako dědic Bădilă Mircea), Eugenia Elena Bădilă (jako dědic Bădilă Mircea)

Žalovaní: Casa Județeană de Pensii Sibiu, Casa Națională de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Statul român prin Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Finanțelor Publice prin D.G.F. P. Sibiu

Předběžné otázky

- 1) Může být takové memorandum, jako je memorandum o porozumění ze dne 23. června 2009, uzavřené mezi Evropským společenstvím a Rumunskem, zveřejněné v Monitorul Oficial č. 455 ze dne 1. července 2009, považováno za akt, rozhodnutí, sdělení atd. s právní silou ve smyslu judikatury Soudního dvora (rozsudky ze dne 3. února 1976, 59/75, Flavia Manghera, a ze dne 20. března 1997, C 57/95, Francie v. Komise) a může být předmětem výkladu Soudního dvora Evropské unie?
- 2) V případě kladné odpovědi, musí být Memorandum o porozumění mezi Evropským společenstvím a Rumunskem ze dne 23. června 2009 zveřejněné v Monitorul Oficial č. 455 ze dne 1. července 2009 vykládáno v tom smyslu, že za účelem omezení dopadů hospodářské krize snížením nákladů na zaměstnance může Evropská komise oprávněně uložit přijetí vnitrostátního zákona, prostřednictvím kterého bude zrušen nárok určité osoby na vyplácení příspěvkového důchodu, který vznikl v průběhu více než 30 let, který byl legálně stanoven a vyplácen před tímto zákonem, v důsledku toho, že této osobě je vyplácen plat za činnost poskytovanou na základě pracovní smlouvy, odlišnou od činnosti, pro kterou odešla do důchodu?
- 3) Musí být Memorandum o porozumění mezi Evropským společenstvím a Rumunskem ze dne 23. června 2009 vykládáno v tom smyslu, že za účelem omezení dopadů hospodářské krize může Evropská komise oprávněně uložit přijetí vnitrostátního zákona, prostřednictvím kterého bude zcela a sine die [na dobu neurčitou] zrušen nárok určité osoby na vyplácení příspěvkového důchodu, který vznikl v průběhu více než 30 let, který byl legálně stanoven a vyplácen před tímto zákonem, v důsledku toho, že této osobě je vyplácen plat za činnost poskytovanou na základě pracovní smlouvy, odlišnou od činnosti, pro kterou odešla do důchodu?
- 4) Musí být Memorandum in integrum a zejména jeho bod 5 písm. d), týkající se reorganizace a zlepšení efektivity veřejné správy, vykládáno v tom smyslu, že za účelem omezení dopadů hospodářské krize Evropská komise oprávněně uložila přijetí vnitrostátního zákona, který zavádí pro úředníky, kteří odešli do důchodu z veřejných institucí, zákaz souběhu důchodu s platem?
- 5) Lze články 17, 20, 21 a 47 Listiny základních práv Evropské unie, článek 6 Smlouvy o Evropské unii (SEU), článek 110 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), zásadu právní jistoty zakotvenou právem Společenství a judikaturu Soudního dvora Evropské unie vykládat v tom smyslu, že brání ustanovení, jako je čl. 21 odst. 2 zákona č. 554/2004, které pro případ porušení zásady přednosti práva Evropské unie stanoví možnost přezkumu vnitrostátních soudních rozhodnutí výlučně v oblasti správních sporů a nedává možnost přezkumu vnitrostátních soudních rozhodnutí vydaných v jiných oblastech (občanskoprávní, trestní, obchodní) v případě, že taková rozhodnutí porušují stejnou zásadu přednosti práva Evropské unie?
- 6) Brání článek 6 Smlouvy o EU právním předpisům členského státu, které podmiňují zaplacení důchodu kariérních soudců, který byl stanoven na základě více než 30 let odpracovaných v soudnictví, ukončením jejich pracovní smlouvy v oblasti univerzitního vzdělávání v oboru práva?

- 7) Brání článek 6 Smlouvy o EU, čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie a judikatura Soudního dvora Evropské unie právním předpisům, které zbavují nositele jeho nároku na důchod, i když byl stanoven na základě příspěvků za více než 30 let, zatímco za univerzitní činnost soudci odváděli a nadále odvádějí příspěvky na důchodové zabezpečení zvlášť?
- 8) Brání článek 6 Smlouvy o EU, jakož i ustanovení čl. 2 odst. 2 písm. b) směrnice 2000/78⁽¹⁾ o rovném zacházení s osobami, bez ohledu na jejich rasu a etnický původ, a judikatura Soudního dvora Evropské unie nálezu vydanému ústavním soudem členského státu, který v rámci kontroly ústavnosti zákona stanoví, že právo na souběh důchodu s platem náleží pouze osobám jmenovaným do funkce na základě pověření, čímž tak z tohoto práva vylučuje kariérní soudce, kterým je zakázáno pobírání důchodu stanoveného na základě více než 30 let placení osobních příspěvků, v důsledku toho, že si tito soudci zachovali vzdělávací funkci v rámci univerzitní výuky v oboru práva?
- 9) Brání článek 6 Smlouvy o EU a judikatura Soudního dvora Evropské unie právním předpisům, které podmiňují *sine die* vyplácení důchodu soudců, který byl stanoven na základě více než 30 let placení příspěvků, ukončením univerzitní činnosti?
- 10) Brání článek 6 Smlouvy o EU a judikatura Soudního dvora Evropské unie právním předpisům, které narušují spravedlivou rovnováhu, která musí být udržována mezi ochranou majetku osob a potřebami obecného zájmu, přičemž ukládají pouze určité kategorii osob ztrátu důchodu soudce, v důsledku toho, že vykonávají univerzitní činnost?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Bacău (Rumunsko) dne 30. května 2014 – Județul Neamț v. Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

(Věc C-260/14)

(2014/C 292/19)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Bacău

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Județul Neamț

Žalovaný: Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Předběžné otázky

- 1) Je nedodržení právních předpisů týkajících se zadávání veřejné zakázky s odhadovanou hodnotou nižší než prahová hodnota stanovená v čl. 7 písm. a) směrnice [2004/18/EHS]⁽¹⁾ veřejným zadavatelem, který je příjemcem podpory ze strukturálních fondů při zadávání veřejné zakázky, jejímž předmětem je provádění financované operace, „nesrovnalostí“ (v rumunštině „abatere“) ve smyslu článku 1 nařízení (ES) č. 2988/1995⁽²⁾, nebo „nesrovnalostí“ (v rumunštině „neregularitate“) ve smyslu čl. [2] bodu 7 nařízení (ES) č. 1083/2006⁽³⁾?